

Årsberättelse för Åsenhöga Musikkår 1994

Året som gått går väl kanske inte till historien som ett utav de allra mest intensiva, men musikkåren har kämpat på i gammal god stil och medverkat vid många samlingar.

Ett viktigt inslag detta år var ju tältkampanjen i Gnosjö där vi medverkade att antal gånger men jag återkommer till detta längre fram i denna berättelse.

På trettondedagen kom årets första spelning och efter ytterligare ett par vanliga för-middagsspelningar var vi redan framme i april, närmare bestämt den 17:e.

Då firades SMU:s offerdag och även där var vi med och satte piff på tillvaron.

Våren nalkades ungefär samtidigt som föregående år och Valborg visade väl inte upp sej i sin allra härligaste dräkt detta år. Men var gjorde det? Åsenhögaborna ger sig inte i första taget för när klockan var 21.00 på Valborgsmässoafton var folket samlat i kyrkparken och sången och musiken tog vid. Årets talare var Ulf Eklund .

Den 16:e juni hände något märkligt. En spelande lastbil siktades på flera platser i byn. Vi hade tillfrågat Matti Kvarnvik om möjlighet fanns att låna en utav Ingvar Carlsson lastbilar för att kunna genomföra en s.k. drive-concert. Vi åkte runt i byn och uppmanade folket att dra sig mot Åsenhöga högre allmänna läroverk. Ett 50-tal entusiaster hörsammade vår inbjudan och väl framme vid skolan genomförde vi en kombinerad konsert och musikgissningstävling. Trots lite halvdant väder var det ändå uppehåll och många glada miner syntes ur den stora publikskaran. Jag tyckte mig dessutom hör någon utbrista: O, vad trevligt detta var, det måste ni göra om! Vi får väl se fram på vårkanten om det inte spritter i benen att åter ta sig upp på lastbilsflaket.

Eftersom Gnosjö Musikkår haft lite svårt att få ihop fullt band vid semestertiden genomfördes årets sommarkonsert på egen hand. Hur som helst, kyrkan var återigen i princip fullsatt och ur sommarprogrammet kan vi nämna: The Kings domain, The londonderry air, med Tryggve som solist, Stand up and shout it, samt Ing-Maries härliga trombonesolo: My dream of heaven. Övriga medverkande denna kväll var Dubbelkvartetten, Emma Thuresson och Britt Johansson (Vid den tidpunkten fortfarande fröken Johansson).

Efter en härlig sommar var det så dags för TÅLT-94 vid Töllstorp. Innan tältserien kom igång såg vi till att Skogsgläntans säsong blev avslutad som sig bör dvs. till toner av musikkåren. Så till tältet: Huvudtalare var Thor-Björn Bastås med Dan-Inge Olsson vid sin sida. Vi fick vara med redan från början och spelade alltså i inledningsmötet den 13:e augusti. Helgen därpå var det gemensam övning med Gnosjö Musikkår på lördagen för att på söndagen den 21:e delta i en radiogudstjänst. Så stor åhörarskara har vi inte ens i Åsenhöga kyrka.

Söndagen den 4 september var det åter vår tur och kvällens gäst var ingen mindre än nuvarande statsministern Ingvar Carlsson. Lite snöpligt var det väl ändå när kören, Dan-Inge samt Conny och Tryggve så tjugigt spelade Gotländsk sommarnatt utan att Ingvar ens registrerade detta.

Höstmörkret börjar så sakta sänka sig över nejden och efter ett par lugna månader kunde vi i församlingsbladet läsa: MUSIKKÅRENS KVÄLL. Förväntningarna var stora både bland musikkårens medlemmar och de församlade. Kyrkan var fylld till sista plats och det känns alltid väldigt roligt att känna församlingens och bygdens stöd när vi inbjuder till festkväll i musikens tecken. Vi började kvällen med den glada marschen: March with a beat för att direkt efter inledningsordet fortsätta med genuin brassmusik, Edvard Gregsons Music for Greenwich. Britt gjorde debut som slipad solist i Sandpaper Ballet. För att göra programmet omväxlande

visades diabilder ur musikkårens historia och därefter var det dags för Musikkårens strängmusikkapell att framföra två uppskattade och medryckande hemlandssånger i högsta tempo. Ja det blev en trevlig kväll må jag säga och efter en god natts sömn var vi åter i elden. Denna gången i Åsenhöga kyrka på U-landsgudstjänst.

SMU:s Luciafest är given och likaså Sång och musik i juletid. Man undrar var allt folk kommer ifrån. Kyrkan var helt fullsatt vid årets julkonsert och rent musikaliskt tror jag årets var den bästa både när det gäller ungdomskörernas och musikkårens insats. Visst kommer de flesta ihåg kören framföra Deck the halls och visst minns man musikkårens häftiga Go, tell it on the mountains. Att kyrkans folk uppskattar våra besök i Åsenhöga kyrka går inte att ta miste på. Sista spelningen var på julaftonskvällen. Imponerande att kunna få ihop nästan hela musikkåren en sådan kväll. Det tyder på intresse och ansvar.

Tre utav våra medlemmar har under året passat på att fira sitt bröllop och sådant vill vi ju inte missa. Britt och Johans bröllopfest var på Libanongården och fram på kvällen gjorde vi vår entré som utan att överdriva, blev ganska bejublade. Raping är numera en bestående gren av vår musikaliska verksamhet. Ing-Marie smög iväg och gifte sig utan att annonsera, så henne fick vi bestraffa retroaktivt. Det höll emellertid på att gå åt skogen eftersom Karin kom iväg lite för tidigt från Värnamo och vi andra lite för sent från Åsenhöga. I höjd med fågeltornets parkeringsplats på Store mosse höll vi dock en liten hyllningskonsert för Ing-Marie och man kan förstå om de trafikanter som råkade passera lyfte lite extra på ögonbrynen när dom fick se en spelande musikkår på väggkanten, mitt ute i skogen. Efter den korta konserten bar det av till pizzeria i Värnamo där hyllningarna fortsatte i form av telegram och högljudd sång.

Detta var väl i stora drag året som gått och det som känns lite extra spännande inför det nya året är ju stora biåsarträffen i Växjö som säkert blir en upplevelse. Jag hoppas också att det nya året kan få innebära att vi återigen får igång Minibrass, för om vi inte fyller på med nya musikanter hela tiden blir det problem i framtiden.

Som avslutning vill jag uttrycka min stora glädje att få vara med i gänget. Musikkåren har blivit en viktig del i mitt liv och jag hoppas ni alla känner likadant.

Högafors den 4 mars 1995

Olof Forsberg